

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ

Ἐκδιδομένη καθ' ἑβδομάδα.

Ἐκδότης ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΟΡΙΗΣ

Πᾶσα διατριβὴ ἐνυπόγραφος γίνεται δεκτή.

Συνθέτης καὶ Διευθυντής. Α. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκαστος συνδρομητὴς δύναται νὰ καταχωρῇ δωρεάν

Μηνιαία συνδρομὴ 50 λεπτά μεταπληρωτέα.

Τὰ παράπονα ὅποιος θέλει νὰ μαθαίνει τοῦ φτωχοῦ. Τὴν ἐφημερίδα πρέπει νὰ διαβάζῃ τοῦ Λαοῦ.

Κείμενον.

Ἐν τῷ 196 φύλλῳ τοῦ « Πηγᾶσου » κτεχωρήθη ἀνώνυμος διατριβὴ πρὸς πνευματικὸν φωτισμὸν τινῶν χριστιανῶν τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας !!

Ὁ κεχυρμμένος συντάκτης τῆς διατριβῆς ταύτης εἶναι Ἀββᾶς τις ἐν ταῖς ὑπωρεῖαις τῶν ρωμαντικῶν Σκάρων φωλεύων.

Διὰ τῆς διατριβῆς ἐκείνης ὁ Γρ. λέγει ὅτι ἐνδημῶν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐν τῇ πόλει (ἴσως διὰ πνευματικὸς λόγους) συνέπεσε νὰ παρευρεθῇ εἰς τινα ὁμιλίαν γιναμένην μεταξὺ τινῶν, ἀφορώσαν τὴν συμπεριφορὰν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ κλήρου τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἡγανάκτησε, διότι ἤκουσεν ἐκ τῶν τινῶν, νὰ ἐπαινῇται ὁ κλῆρος τῶν διαμαρτυρουμένων.

Ἡ συζήτησις αὕτη ἐξηρέθισε φαίνεται τὸν Αἰδεσιμώτατον καὶ μόλις ἐφθασεν ἐν τῇ ὥρᾳ καὶ τερπνῇ αὐτοῦ Μονῇ καὶ ἐξηπλώθη ἐπὶ τῆς παχυλῆς κλίνης του, ἀπεφάσισε πρὸς φωτισμὸν τῶν Ὀρθοδόξων χριστιανῶν νὰ γράψῃ τὴν ἐν λόγῳ διατριβήν, ν' ἀντιγράψῃ τὰς τῶν διαμαρτυρουμένων αἰρέσεις τὰς ἑκατοντάκις δημοσιευθείσας ὑπὸ διαφόρων καὶ τὰς ὁποίας ἡμεῖς κἀλλιον αὐτοῦ γινώσκουμεν καὶ δὲν ἀποδεχόμεθα — νὰ κηρύξῃ ἡμᾶς ἀμαθεῖς, ἀπατημένους καὶ ἀποκλίνον-
τας εἰς τὸν προτεσταντισμὸν, — νὰ μεταχειρισθῇ φράσεις οὐδόλως ἀρμοζούσας εἰς τὸν ἱερόν αὐτοῦ χαρακτῆρα δια νὰ καταδείξῃ εἰς τὸ κοινὸν ὅτι κέκτηται ὕψους καὶ βαθείας θεολογικὰς γνώσεις — νὰ καταρᾶται τέχνα πιστὰ (καὶ πιστότερα ἴσως τῆς ἀγιωσύνης του) τῆς ὀρθοδόξου Ἐκ-

Ἐξήγησις.

Στὴν ἐφημερίδα « Πηγᾶσος » καταχω-
ρήθηκε μία διατριβὴ χωρὶς ὑπογραφήν ἀπ' ἑνα Ἱερέα γιὰ νὰ φωτίσῃ κάποιους Χριστιανούς.

Αὐτὸς ὁ συντάκτης εἶναι ἑνας Ἀββᾶς ὁποῦ κατοικεῖ ἀπουκάτου ἀπὸ τοὺς Σκάρους.

Σ' αὐτῇ τῇ διατριβῇ ὁ Γρ. λέει, ὅτι μία μέρα ὁπούτανε στὴ χώρα, ἔτυχε νὰ παρευρεθῇ σὲ μίαν ὁμιλίαν ὁποῦ ἐκάνανε κάποι-
οὶ γιὰ τοὺς Ἱερεῖς τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας κ' ἀγκουσέφτηκε ποῦ ἄκουσε νὰ ἐπαινοῦνε τοὺς Ἱερεῖς τῶν διαμαρτυρουμένων, χωρὶς νὰ προσβάλλουνε καθολοῦ τοὺς Ἱερεῖς τῶν ὀρθοδόξων.

Αὐτὴ ἡ ὁμιλία ἐρέθισε φαίνεται τὸν αἰδεσιμώτατον καὶ μόλις ἐφθασε στὸ ὦρατο Μοναστήρι του κ' ἐξαπλώθηκε στὸ κρεβάτι του, ἀποφάσισε γιὰ νὰ φωτίσῃ τοὺς ὀρθοδόξους Χριστιανούς κ' ἔγραψε ἐκείνη τὴ διατριβήν, κ' ἀντίγραψε τὰς αἰρέσεις ποῦ ἔχουνε οἱ διαμαρτυρούμενοι τὰς ὁποίας ἑκατὸ φορές τῷ ἔγραψανε ἄλλοι προτῆτερα ἀπὸ αὐτὸν καὶ τὰς ὁποίας γνωρίζωμεν καλῆτερα ἀπὸ αὐτὸν καὶ δὲν τῇ παραδεχόμεθα — νὰ μᾶς πῇ ἀμαθεῖς καὶ ἀπατημένους — νὰ μεταχειρισθῇ κάποιας φράσεις ποῦ δὲν ἀρμοζουνε, στὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἱερέως, γιὰ ν' ἀποδείξῃ στὸ κοινὸν πὼς ἔχει μεγάλας θεολογικὰς γνώσεις ἀλλὰ δὲν τῇ φανερώνει, νὰ καταριέται τέχνα πιστὰ (πιστότερα ἴσως ἀπὸ τὴν ἀγιωσύνην του) τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας — νὰ ἀναθεματίζῃ Χριστὸν καὶ τοὺς ὁποῖοι μὲ τὸ κόποτους βγάνουνε τὸ καθημερινό τους κ' ὄχι ἀπὸ τὴν ταμπελιὰ, συλλογισό-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΑΠΕΛΟΓΟΤΕΡΟΝ

κλησίας — ν' αναθεματίζη χριστιανούς, ἀπολαμβάνοντας τὸν ἐπιούσιον αὐτῶν ἄρτον ἐκ τοῦ κόπου καὶ ἰδρώτος καὶ οὐχὶ ἐκ τῆς ἀργίας καὶ τῆς ὀκνηρίας, συλλογιζόμενος ὁ Ἀββᾶς ὅτι φοβοῦνται ἄρας, ἀναθέματα καὶ οὐαὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεὸν καὶ ὅτι ζῶμεν ἐν τῇ ἐπαράτῳ ἐποχῇ τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου, καθ' ἣν εἰς τὰ θάραθρα αὐτοῦ ἐσῆποντο, κατεκαίοντο ζῶντες, ἐσφάζοντο, κατεκρεουργοῦντο καὶ ἄλλα μαρτύρια ὑφίσταντο εἰ ἀποτολμῶντες νὰ ἐκφρασθῶσι κατὰ τοῦ βᾶσου.

Τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀπλῆς ἐκείνης συζητήσεως, — ὅπερ ποτὲ δὲν ἐπιστεύαμεν ὅτι ἤθελε φθάσῃ εἰς τὴν δημοσιότητα, — δὲν ἦτο δογματικόν, διότι γνωρίζομεν καὶ ἡμεῖς καθῶς γνωρίζει καὶ ὁ διατριβογράφος Γρ. ὅτι ἡ ὀρθόδοξος ἀνατολικὴ θρησκεία εἶναι ἡ ὀρθότερα τῶν ἄλλων χριστιανικῶν θρησκειῶν.

Τὸ ἀντικείμενον τῆς συζητήσεως ἦτο ἀπλούστατον.

Ἐλέγαμεν καὶ ἐπιμένομεν εἰσέτι λέγοντες, ὅτι ὁ κλήρος τῶν Διαμαρτυρουμένων, εἶναι κλήρος ἐν γένει πεπαιδευμένος. Ἐκαστος ἱερεὺς κατὰ τὸν ἀπόστολον Παῦλον οὐδόλως ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἀλλ' εἶναι καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἶναι κλήρος ὅστις οὐδέποτε παραμελεῖ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ καθήκον. Εἶναι κλήρος ὅστις διὰ τῆς καθημερινῆς διδασχῆς καὶ διὰ παντὸς μέσου προσπαθεῖ νὰ μορφώσῃ νὰ ἡθικοποιήσῃ τὸν λαόν. Εἶναι κλήρος ὅστις καὶ μὲ θυσίαν τῆς ἰδίας αὐτοῦ ζωῆς, διέρχεται ὠκεανούς καὶ ἀπεράντους ἐρήμους τῆς Ἀφρικῆς, ὅπως δυνήθῃ νὰ εἰσάξῃ εἰς ἄγριον μαῦρον εἰς τὴν χριστιανικὴν ποίμνην. Ἐνῶ ἐκεῖνος ὅστις νομίζει ὅτι ὑπερασπίζεται τὴν ὀρθόδοξον θρησκείαν διὰ τοῦ λόγου ἢ διὰ τοῦ τύπου ἀναπαύεται ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν δένδρων, ἀναπνέει τὸν δροσερόν καὶ καλὸν ἀέρα καὶ θυσιάζει πρὸς δόξαν τοῦ Χριστοῦ, ὀρνίθας, ἐρίφους νεοσσούς περιστερῶν. κτλ.

Δὲν εἶπαμεν ὅτι καὶ ἡ ἐν Ἑλλάδι ὀρθόδοξος θρησκεία στερεῖται κληρικῶν πεπαιδευμένων, οἵτινες μεριμνῶσι καὶ ἐνεργοῦσι διὰ τὴν ἡθικοποίησιν καὶ μόρφωσιν τοῦ λαοῦ. Ὅχι. Τοῦτο γινώσκουμεν κάλλιον τοῦ Ἀββᾶ, ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι δὲν εἶναι πολλοί. Πόθεν δὲ προέρχεται ἡ τοιαύτη ἑλλειψὶς ἡμεῖς οὐκ εἶδαμεν, ὁ Ἀββᾶς οἶδε.

Αὐτῇ τῇ γνώμῃ ἡμεῖς ἐν τῇ πολυ-

μενος ὁ ἅγιος ἡγούμενος ὅτι ζοῦμεν εἰς τὴν κατηραμένην ἐκείνην ἐποχὴν τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου, ὅπου εἰς τὰ ὑπόγεια αὐτοῦ ἐσεπόντανε, ἐκαίοντανε ζῶντα, ἐσφάζοντανε, ἐκατασπαραζόντανε καὶ ἄλλα μαρτύρια ὑποφέρονε ὅσοι ἀποτολμοῦσαν νὰ ὁμιλήσουνε κατὰ τῶν παππάδων.

Αὐτῇ ἡ συζήτησις ποῦ ἐκάναμε, δὲν εἶναι δογματικὴ δηλ. δὲν ἐλεγχαμεν ὅτι ἡ θρησκεία τῶν διαμαρτυρουμένων εἶναι καλῆτε-ρη ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξον, διότι γνωρίζομεν καὶ ἡμεῖς καθῶς γνωρίζει καὶ ὁ Γρ. ὅτι ἡ ὀρθόδοξος θρησκεία εἶναι ἡ ὀρθότερα ἀπὸ τὰς ἄλλας χριστιανικὰς θρησκειάς.

Ἡ δουλία ποῦ ἐκάναμε ἦτον ἀπλούστατη. Ἐλέγαμεν ὅτι ὁ κλήρος (οἱ παππάδες) τῶν διαμαρτυρουμένων εἶναι πεπαιδευμένοι. Ὅτι καὶ ἱερεῖς ἀπὸ αὐτοῦ δὲν ἀνακατώνεται εἰς τὰ κοσμικὰ πράγματα, ἀλλὰ εἶναι καλὸς στρατιώτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅτι δὲν ἀμελεῖ ποτὲ τὸ καθήκοντο. Ὅτι καὶ ἡμέρα δειδάσκει καὶ προσπαθεῖ μὲ ὅλα τὰ μέσα νὰ κάμῃ τὸν λαόν ἡθικόν καὶ μορφωμένον. Ὅτι εἰς τὴν ζωὴν του, ταξιδεύει ὠκεανούς καὶ ἀπερνᾷ τὰς ἐρήμους τῆς Ἀφρικῆς διὰ νὰ ἡμπορέσῃ νὰ κάμῃ εἰς μαῦρον ἄγριον, χριστιανόν. Ἐνῶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος νομίζει ὅτι ὑπερασπίζεται τὴν ὀρθόδοξον θρησκείαν μὲ λόγια, ἢ μὲ ἐφημερίδας, κάθεται στὸν ἴκιο, ἀναπνέει τὸν καθαρὸν καὶ τὸν δροσερόν ἀέρα καὶ θυσιάζει εἰς δόξαν Χριστοῦ κοτόπουλα κατζίκια, καὶ χολομπίνια κτλ.

Δὲν εἶπαμεν ὅτι καὶ στὴν Ἑλλάδα ἡ ὀρθόδοξος θρησκεία δὲν ἔχει ἱερεῖς μὲ παιδείαν οἱ ὁποῖοι φροντίζουν καὶ ἐνεργοῦνε γιὰ νὰ ἡθικοποιήσουνε καὶ νὰ μορφώσουνε τὸν λαόν. Ὅχι. Τοῦτο γνωρίζομεν καλῆτερον ἀπὸ τὸν Ἀββᾶν ἀλλὰ οἱ τοιοῦτοι ἱερεῖς δὲν εἶναι πολλοί. Πούθεν δὲ προέρχεται ἡ ἑλλειψὶς αὐτῇ, ἡμεῖς δὲ ξέρωμεν ὁ Ἀββᾶς ξέρει.

Αὐτῇ τῇ γνώμῃ ἡμεῖς ἐφέραμεν γιὰ τοὺς διαμαρτυρουμένους καὶ τὴν ὁποίαν ὅλοι ὅσοι ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴν ὀρθόδοξον θρησκείαν καὶ δὲν ἔχουνε συμφέρον παραδέχονται καὶ αὐτὴν τῇ γνώμῃ μας ἔπρεπε ν' ἀποδείξῃ ὡς σφαλτὴν, ὅχι ὅμως ν' ἀνακατώσῃ δόγματα διὰ τὰ ὅποια δὲν ἔγεινε καθόλου λόγος, εὔτε ἔχουνε ἀνάγκην πλέον νὰ συζητηθοῦνε, διότι ἐσυζητήθησαν ἀπὸ ἁγίους καὶ μεγάλους ἀνθρώπους τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἀποφασισθῆκαν ἀπὸ τὰς Ἱεράς Συνόδους.

Αὐτῇ ἡ σύντομος ἀπάντησις ἡμεῖς νομίζο-

μεν ὅτι εἶναι ἀρκετὴ νὰ καταπείσῃ τὸ κοινόν, ὅτι δὲν ὁμιλοῦσαμεν καθόλου ἂν ἡ μία-θρησκεία εἶναι καλῆτερον ἀπὸ τὴν ἄλλη καὶ νὰ ἀποδείξωμεν εἰς τὸν ἅγιον ἡγούμενον ὅτι δὲν ἔχομεν σφαλερὰν ἰδέαν θρησκευτικὴν οὔτε ἐννοοῦμεν νὰ παραστρατήσωμεν ἀπὸ τὰ ἱερὰ τῆς θρησκείας μας παραγγέλματα καθῶς λέγει ὁ Ἀββᾶς, οὔτε ἔχομε σκοπὸ νὰ περνᾶμε τῷ ἡμέραις μας ἀπὸ τὰ μέσα τῆς θρησκείας, οὔτε θέλωμε νὰ σώσωμε τὴν ψυχὴν μας μὲ τὰς εὐχὰς καὶ συμβουλὰς του, οὔτε ἐπὶ τέλους πιστεύομεν ὅτι θὰ πᾶμε γιὰ πάντα στὴν κόλασι, γιὰτὶ μᾶς καταριέται καὶ μᾶς ἀναθεματίζει ὁ Ἀββᾶς.

Ἡ σύντομος αὕτη ἀπάντησις νομίζομεν ὅτι εἶναι ἀρκετὴ νὰ πείσῃ τὴν κοινωσίαν, ὅτι τὸ ἀντικείμενον τῆς συζητήσεως ἡμῶν δὲν ἦτο καθόλου δογματικόν καὶ νὰ ἀποδείξωμεν καὶ εἰς τὸν Αἰδουσιώτατον ὅτι δὲν στερούμεθα ἐκκλησιαστικῆς κατηχήσεως, οὔτε ἡμαρτημένην καὶ σφαλερὰν θρησκευτικὴν ἰδέαν ἔχομεν, οὔτε ἐννοοῦμεν νὰ ἀποκλινώμεν τὰς ἱερὰς ἡμῶν θρησκείας καθάπερ ὁ Ἀββᾶς διὰ τοῦ «Πηγᾶσον» διεσάλπισεν, οὔτε σκοπὸν ἔχομεν νὰ συντηροῦμεθα ἐκ τῶν μέτων τῆς θρησκείας, οὔτε ἀνάγκην ἔχομεν νὰ σωθῶμεν διὰ τῶν εὐχῶν καὶ παραινήσεων αὐτοῦ, ἀλλ' οὔτε ἐπὶ τέλους πιστεύομεν ὅτι θὰ καταδικασθῶμεν εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν διὰ τῶν ἁρῶν καὶ τῶν ἀναθεμάτων.

Τινές.

ΚΑΛΑ καὶ ΚΑΚΑ.

ἀνάκατα.

Δρόμοι.

Ὅλοι φωνάζουνε, πῶς ὁ Δήμαρχος χαλάει κατὰ κράτος τὸ δρόμο τοῦ μόλου, ἀλλ' ἡμεῖς δὲ μπορούμε ἀκόμα νὰ γράψωμε τίποτε περὶ τοῦτου, ἂν δὲν ἴδωμε ποῦ θὰ ματαβάλλῃ τ' ἀγκονάρια πὸ δόγαλε ἀπὸ τὸ δρόμο.

Δυστύχημα.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Μετὰ μεγάλη λύπη μας ἐμάθαμεν ὅτι ὁ ἀξιότιμος συμπολίτης μας κ. Εὐστάθιος Ζάκκας φθάσας πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐξ Ὁδησσοῦ εἰς Κέρκυραν ἀσθενεῖ ἐπικινδύνως. Ἐλπίζω.

μεν ὅτι εἶναι ἀρκετὴ νὰ καταπείσῃ τὸ κοινόν, ὅτι δὲν ὁμιλοῦσαμεν καθόλου ἂν ἡ μία-θρησκεία εἶναι καλῆτερον ἀπὸ τὴν ἄλλη καὶ νὰ ἀποδείξωμεν εἰς τὸν ἅγιον ἡγούμενον ὅτι δὲν ἔχομεν σφαλερὰν ἰδέαν θρησκευτικὴν οὔτε ἐννοοῦμεν νὰ παραστρατήσωμεν ἀπὸ τὰ ἱερὰ τῆς θρησκείας μας παραγγέλματα καθῶς λέγει ὁ Ἀββᾶς, οὔτε ἔχομε σκοπὸ νὰ περνᾶμε τῷ ἡμέραις μας ἀπὸ τὰ μέσα τῆς θρησκείας, οὔτε θέλωμε νὰ σώσωμε τὴν ψυχὴν μας μὲ τὰς εὐχὰς καὶ συμβουλὰς του, οὔτε ἐπὶ τέλους πιστεύομεν ὅτι θὰ πᾶμε γιὰ πάντα στὴν κόλασι, γιὰτὶ μᾶς καταριέται καὶ μᾶς ἀναθεματίζει ὁ Ἀββᾶς.

Τελειώνοντες τὴν ἀπάντησίν μας συσταίνομεν εἰς τὸν κ. Γρ. νὰ μὴν πιάνη τὴν πένα καὶ γράφῃ τῷ ἐφημερίδες, καὶ προσβάλλῃ χωρὶς αἰτία καὶ ἀφ' ἑρμῆν ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι δὲν τὸν πειράζουν ἀλλὰ τὸν σέβονται, γιὰτὶ καὶ αὐτοὶ εἰν' ἀναγκασμένοι γιὰ νὰ ὑπερασπίσουνε τὸν ἐκείνους ν' ἀπαντοῦνε καὶ νὰ βγαίνουν ἀπὸ τὰ ὄρια. Τόνη συμβουλεύομε νὰ πάψῃ τῇ κατάρεσ καὶ τ' ἀναθέματα, γιὰτὶ ὁ Παππᾶς εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ εὐλογῇ τοὺς χριστιανούς καὶ νὰ μὴ τοὺς καταριέται. Νὰ συμβουλεύῃ, νὰ σχωρᾷ τοὺς χριστιανούς ἂν κίμουνε καίενά ἁμάρτημα καὶ νὰ μὴ τοὺς ἀναθεματίζῃ. Τόνη συμβουλεύομε ἐπειδὴ εἶναι λογιώτατος, εὐγλωττος καὶ ἔμαθε πολλὰ, νὰ διδάσκῃ πάντοτε τῷ χωρικοῦ νὰ ἀποφεύγουνε τὰ ἐγγλήματα τὰ ὁποῖα τοὺς καταστρέφουνε νὰ προσπαθῇ νὰ τοὺς κάμῃ ἡθικούς ἀνθρώπους. Κι' ἂν καμμία φορὰ τοῦ μένη καιρὸς νὰ κατεβαίνει καὶ στὴ χώρα νὰ διδάσκῃ καὶ ἡμεῖς τοὺς ἀμαθεῖς καὶ ἀπατημένους πῶς πρέπει νὰ ἐκτελοῦμεν τὰ χριστιανικά μας καθήκοντα.

Τὸν περιμένωμε.

μεν ὅτι ὁ Ὑψιστος θὰ εἰσακούσῃ τὰς παρακλήσεις ὅλων ἐν γένει τῶν συμπολιτῶν του καὶ σώσῃ ἀπὸ τὸν κίνδυνον ἕνα ἀγαθὸν συμπολίτην καὶ ὠφέλιμον εἰς τὴν πατρίδα.

Τραῦμα.

Ὁ γυῖός τοῦ Σολωμοῦ ὁ Παφάλης, ἐκτύπησε στὸ πρόσωπο μὲ τὸ φαλῆδι ἕναν χωρικὸ ἀπὸ τὴν Βαφκερὴ καὶ τὸν αἵματοχειλίσει.

Κάρρα.

Παρακαλείται ἡ Ἀστυνομία νὰ ἐμποδίσῃ τὴν Κυριακὴν κατὰ τὴν ὥραν τῆς λειτουργίας τὰ κάρρα γιατί ἀπὸ τὸν μεγάλον θόρυβον ποὺ κάνουνε ὅταν περνάνε ἀπὸ τῶν Ἐκκλησιῶν δὲν ἀκούεται ἡ λειτουργία καθόλου.

Ἔνας ἄνθρωπος

— Ὁ κ. Τελώνης Λευκάδος προσεκλήθη εἰς Ἀθήνας διὰ λόγους ὑπηρεσίας ἐπανερχόμενος τὴν προσεχῇ ἐβδομάδα.

— Εἰς τὸ ἐμπορικὸν κατάστημα τοῦ κ. Πάνου Τζεβελέκη πωλοῦνται διάφορα κασμίρια τῆς ἐποχῆς, τὰ ὁποῖα ἐπειδὴ θέλει νὰ ἐκποιήσῃ, τὰ παραχωρεῖ εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς.

Κύριε Συντάκτα!

Καταχωρήσατε τὰ ἀκόλουθα.

Ἐπειδὴ τὰ ἔτοιμα φορέματα τὰ ὁποῖα προμηθεύονται οἱ ἔμποροι ἀπὸ τὰ ἄλλα μέρη, φέρουν μεγάλην ζημίαν εἰς ἡμᾶς τοὺς ἐντοπίους τεχνίτας καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐμπόρους διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ ἀπεφάσισα νὰ ἐργάζομαι εἰς τὸ ἐξῆς ὡς ράπτῃς μὲ ἀμοιβὴν συγκαταβατικὴν, τοῦτέστι πρὸς Δρ. 10 ἐκάστη φορεσιάν, εὐθυνόμενος διὰ πᾶσαν ἄλλειψιν καὶ τακτικότητα τῆς ἐργασίας μου.

Ἐυελπίζομαι ὅθεν οἱ συμπολίται μου, θὰ μὲ προτιμήσουν ὡς πατριώτην, ἀφοῦ μάλιστα γνωρίζουν ὅτι ἡ ἐργασία θὰ γίνεταί ἐντελεστετέρα καὶ τακτικωτέρα τῶν φορεμάτων ἐκείνων τὰ ὁποῖα φέρουν ἀπὸ τὰ ἄλλα μέρη.

Ἰωάννης Π. Κονιδάρης ράπτῃς.

Εὐλογία.

— Εἰς Ζαβέρδαν ἐνέσκηψεν ἡ εὐλογία τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα προσεβλήθησαν ἐξ αὐτῆς δύο ἄνθρωποι καὶ ἀπέθανον.

— Ἔνας Παππᾶς Λευκάδιος ἀπὸ τὸ Μοναστήρι τοῦ Ἐθαγγελισμοῦ ἐρώτησε τὸν κ. Μακράκην, πόσους χρόνους πρέπει νὰ μένῃ δόκιμος ἕνας ὁποῦ θὰ γίνῃ καλόγηρος κτλ. ὁ δὲ κ. Μακράκης, πολὺ ὀρθῶς τοῦ ἀπήντησε ὅτι δὲν πρέπει νὰ καταγίνωνται οἱ ἱερεῖς τοῦ Ὑψίστου εἰς αὐτὰ τὰ τυπικὰ πράγμα-

τα, ἀλλ' νὰ προσπαθοῦν ὅσον τὸ δυνατόν νὰ ἡθικοποιήσουν τὸν λαόν, διὰ νὰ λείψουν ἀπὸ τὴν ἐξοχὴν τὰ φονικά καὶ τὰ ἄλλα φοβερά ἐγκλήματα καὶ ἁμαρτήματα τὰ ὁποῖα καθημερινῶς γίνονται.

— Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἐγράψαμεν ὅτι ὅσοι προσκυνηταὶ ἔχουν εὐχαρίστησιν ἀντὶ νὰ πάνε κερὰ καὶ τάματα στὴ Φανερωμένη νὰ δίνουνε τὰ χρήματα εἰς τὸν Ἀρχιμανδρίτην Περδικάρην, παρελλείψαμεν δὲ νὰ γράψωμεν ὅτι τὰ χρήματα εἰς προσκυνηταὶ δύνανται νὰ τὰ δίδωσι, καὶ εἰς τὰ ἄλλα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τῆς οἰκοδομῆς τὰ ὁποῖα θὰ παρευρίσκονται εἰς τὴν πανήγυριν.

Διδασκαλικά.

Πολλὰ παράπονα μᾶς ἐκφράζουσι κατὰ τινων δημοδιδασκάλων τῆς ἐξωχῆς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθηκοντός των. — Συσταίνομεν εἰς αὐτοὺς νὰ καταβάλωσι πᾶσαν προσπάθειαν καὶ ἐπιμέλειαν, διὰ νὰ μὴν ἐγείρωνται παράπονα ἀπὸ τοὺς γονεῖς τῶν μαθητῶν.

Καλὸν ἔργον.

Ἐκαμε πολὺ καλὰ ὁ Δήμαρχος Σφακιωτῶν νὰ προσλάβῃ ὡς μηχανικόν τοῦ δήμου τὸν γηραίον συμπολίτην μας καὶ κατάλληλον διὰ τὴν ἐργασίαν τῶν δρόμων τοῦ Δήμου κ. Ζαφείριον Βρετόν. Πιστεύομεν ὅτι ἡ δραστηριότης καὶ ἡ ἀκρίβεια ἐνέργειας τοῦ Δημάρχου Κοσπέτου καὶ ἡ ἱκανότης τοῦ μηχανικοῦ κ. Βρετοῦ, θὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν τελειοποίησιν καὶ ἐπιδιόρθωσιν τῶν δρόμων τοῦ Δήμου καὶ ὁ Δῆμος Σφακιωτῶν θὰ γένη ἕνας ἀπὸ τοὺς καλητέρους δήμους τῆς Ἐπαρχίας.

Θάνατοι.

Ἀπεβίωσαν τὴν ἐβδομάδα ταύτην, ἡ Λάμπρο χήρα Δημητρίου Τουριώτη καὶ ἡ Ἄννα Λαζαράκου.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΗΕΥΡΙΟΥ

Θεὸς νὰ τὰς ἀναπαύσῃ.